

**Nhận lãnh ân điển gia trên ân điển để ân điển được tôn lên ngay bên trong chúng ta
hầu chúng ta có thể trị vì trong sự sống để trở thành bài thơ của Đức Chúa Trời,
tức Giê-ru-sa-lem Mới, là sản phẩm tổng kết và chung cuộc của ân điển Đức Chúa Trời
trong gia tế Ngài**

Đọc Kinh văn: La. 5:17, 21; Gi. 1:16; Hê. 4:16; Sáng. 6:8; Khải. 22:21

**I. Mỗi ngày và mỗi lúc, chúng ta cần là những người nhận lãnh Chúa là ân điển gia
trên ân điển, là sự dư dật của ân điển, để vui hưởng hầu ân điển có thể trị vì trong
chúng ta để chúng ta trị vì trong sự sống—Gi. 1:16; La. 5:17, 21:**

- A. “Vậy, chúng ta hãy dạn dĩ tiến đến ngay ân điển để nhận lãnh sự thương xót và tìm thấy
ân điển để được giúp đỡ đúng lúc”—Hê. 4:16:
1. Chắc chắn ngay được đề cập ở đây là ngay của Đức Chúa Trời, là ngay ở trên trời (Khải.
4:2); ngay của Đức Chúa Trời là ngay uy quyền đối với cả vũ trụ (Đa. 7:9; Khải. 5:1),
nhưng đối với chúng ta là tín đồ thì ngay này trở thành ngay ân điển, được tượng trưng
bởi nắp chuộc tội (ngay thương xót) bên trong Nơi chí thánh (Xuất. 25:17, 21; Thi. 80:1);
ngay này là ngay của cả Đức Chúa Trời và Chiên con (Khải. 22:1).
  2. Làm sao chúng ta có thể đến với ngay của Đức Chúa Trời và Chiên con, tức Christ, trên
trời trong khi chúng ta vẫn còn ở dưới đất? Bí quyết là linh chúng ta như được nói đến
trong Hê-bo-rơ 4:12; Chính Christ đang ngự ngay trên trời (La. 8:34) cũng hiện đang ở
trong chúng ta (c. 10), tức là trong linh chúng ta (2 Ti. 4:22) là nơi có chỗ ở của Đức
Chúa Trời (Êph. 2:22).
  3. Tại Bê-tên, nhà Đức Chúa Trời, nơi ở của Đức Chúa Trời, tức là cổng trời, Christ là
chiếc thang kết nối đất với trời và đem trời xuống đất (Sáng. 28:12-17; Gi. 1:51); vì
ngày nay linh chúng ta là nơi có chỗ ở của Đức Chúa Trời nên linh hiện là cổng trời,
nơi có Christ là chiếc thang kết nối chúng ta, con người trên đất, với trời, và đem trời
đến với chúng ta; vì vậy, khi nào xoay về linh, chúng ta bước vào qua cổng trời và chạm
đến ngay ân điển trên trời qua Christ là chiếc thang thuộc trời.
- B. Chính Chúa là ngay vinh hiển và ngay ân điển (Ês. 22:23; Hê. 4:16); khi chúng ta để cho ân
điển trị vì trong chúng ta, ân điển sẽ được tôn lên ngay trong chúng ta như là hiện diện cai
trị của Đức Chúa Trời để chúng ta vui hưởng (Êxc. 1:22, 26) hầu chúng ta có thể trị vì
trong sự sống (La. 5:17, 21).

**II. Mục đích chính của kĩ thuật trong Sáng Thế Kí không phải để cho thấy sự sa ngã
nhưng để cho thấy ân điển của Đức Chúa Trời có thể làm nhiều thế nào cho con
người sa ngã:**

- A. Đức Chúa Trời cho Nô-ê thấy tình trạng thật của thời đại hư hoại mà ông đang sống—
Sáng. 6:3, 5, 11, 13; Mat. 24:37-39; 2 Ti. 3:1-3:
1. Cuối cùng con người đã sa ngã đến nỗi hoàn toàn trở thành xác thịt (Sáng. 6:3); kẻ thù
mạnh nhất và gian ác nhất của Đức Chúa Trời là xác thịt của chúng ta; Đức Chúa Trời
tuyệt đối và hoàn toàn ghét xác thịt.
  2. Trong Cựu Ước, A-ma-léc hình bóng cho xác thịt, tức là toàn bộ con người cũ sa ngã;
cuộc chiến giữa A-ma-léc và Israel miêu tả sự xung đột giữa xác thịt và Linh bên trong
tín đồ—Xuất. 17:8-16; Ga. 5:16-17.
    - a. Sự kiện Đức Chúa Trời liên tục giao chiến với A-ma-léc khẳng định rằng Đức Chúa
Trời ghét xác thịt và muốn kết liễu nó—Xuất. 17:16; Ga. 5:17
    - b. Xác thịt thì không thể thay đổi hoặc cải thiện; vì vậy, chúng ta cần lưu tâm sự kiện
xác thịt sẽ luôn ở với chúng ta—La. 13:14; Ga. 5:16.

- c. Đức Chúa Trời ghét xác thịt giống như cách Ngài ghét Sa-tan, và Ngài muốn hủy diệt xác thịt giống như cách Ngài muốn hủy diệt Sa-tan—Xuất. 17:16; Phục. 25:17-19; 1 Sa. 15:2-3.
  - d. Chúng ta chiến đấu chống lại A-ma-léc bởi Đấng Christ cầu thay và Linh chiến đấu; việc Môi-se giơ tay trên đỉnh núi hình bóng cho Đấng Christ thắng thiên cầu thay trên các tầng trời; Giô-suê chiến đấu chống lại A-ma-léc hình bóng cho Linh nội cư chiến đấu chống lại xác thịt—Xuất. 17:9, 11, 13; La. 8:34; Hê. 7:25; Ga. 5:17.
  - e. Trong trận chiến chống lại A-ma-léc, chúng ta cần hợp tác với Chúa bằng cách cầu nguyện để làm một với Đấng Christ cầu thay (La. 8:34) và đặt xác thịt vào chỗ chết để làm một với Linh chiến đấu (Lu. 18:1; 1 Tê. 5:17; La. 8:13; Ga. 5:16-17, 24); Đức Chúa Trời quyết định liên tục giao chiến chống lại xác thịt cho đến khi Ngài bôi sạch mọi kỉ niệm về nó ở dưới trời (Xuất. 17:14).
- B. Sáng Thế Kí 6:8 chép: “*Nhưng Nô-ê tìm được ơn [ân điển] trước mặt Đức Giê-hô-va*”:
- 1. Xác thịt chính là kiệt tác của Sa-tan, và đó chính là “phòng nhóm” của Sa-tan, tội và sự chết; ân điển là chính Đức Chúa Trời được chúng ta vui hưởng và giúp chúng ta đổi diện với hoàn cảnh của xác thịt.
  - 2. Xác thịt chính là hiện diện của Sa-tan, và ân điển chính là hiện diện của Đức Chúa Trời; để có thể đổi diện với hiện diện của Sa-tan, chúng ta cần hiện diện của Đức Chúa Trời.
  - 3. Khi Sa-tan cố hết sức làm tổn hại hoàn cảnh thì luôn có những người tìm được ân điển trước mặt Đức Chúa Trời để trở thành những người xoay chuyển thời đại—đc. Đa. 1:8; 9:23; 10:11, 19:
    - a. Ân điển là chính Đức Chúa Trời, tức hiện diện của Đức Chúa Trời, được chúng ta vui hưởng để trở nên mọi sự cho chúng ta và làm mọi điều trong chúng ta, qua chúng ta và vì chúng ta—Gi. 1:14, 16-17; Khải. 22:21.
    - b. Ân điển của Chúa Jesus Christ là sự cung ứng dồi dào của Đức Chúa Trời Tam Nhất được chúng ta vui hưởng qua việc vận dụng nhân linh—Hê. 10:29b; Ga. 6:18; Phil. 4:23; Plm. 25; 2 Ti. 4:22.
    - c. Lời Đức Chúa Trời là lời ân điển—Công. 20:32; Côi. 3:16; đc. Giê. 15:16.
    - d. Chúng ta kinh nghiệm Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình là ân điển của sự sống trong việc nhóm họp với các thánh đồ trên lập trường hiệp một—Thi. 133:3; 1 Phi. 3:7; Công. 4:33; 11:23.
    - e. Chúng ta có thể kinh nghiệm Chúa là ân điển gia tăng và toàn túc của mình ngay giữa những nỗi khổ và thử thách—2 Cô. 12:9.
    - f. Chúng ta cần lao tác cho Chúa trong quyền năng của ân điển Ngài—1 Cô. 15:10, 58; 3:10, 12a.
    - g. Bởi quyền năng của ân điển, sức mạnh của ân điển và sự sống của ân điển, chúng ta có thể đứng đắn với Đức Chúa Trời và với nhau; sự công chính khách quan dẫn đến ân điển, và ân điển sản sinh sự công chính chủ quan—Hê. 11:7; La. 5:17, 21.
- C. Đức Chúa Trời ban cho Nô-ê một khả thi bao-hàm-tất-cả, tức khả thi về việc đóng tàu, là cách mà Đức Chúa Trời muốn kết liễu thế hệ hư hoại ấy và đem đến một thời đại mới; công tác của ông là công tác thay đổi thời đại—1 Cô. 2:9; 2 Cô. 6:1; Mat. 16:18; 1 Cô. 3:12:
- 1. Con tàu là hình bóng về Christ (1 Phi. 3:20-21), không chỉ Đấng Christ cá thể mà còn là Đấng Christ tập thể, tức Hội thánh, là Thân thể Đấng Christ và người mới để tổng kết thành Giê-ru-sa-lem Mới (Mat. 16:18; 1 Cô. 12:12; Êph. 2:15-16; Côi. 3:10-11; Khải. 21:2).
  - 2. Xây dựng con tàu chính là xây dựng Christ là ân điển trong kinh nghiệm của chúng ta để xây dựng Đấng Christ tập thể, tức Hội Thánh, là Thân thể Đấng Christ (1 Cô.

12:12; Êph. 4:11-16); điều này là để thi hành sự cứu rỗi của chính chúng ta hầu chúng ta có thể được cứu khỏi sự phán xét của Đức Chúa Trời trong thế hệ lươn lẹo và sa đọa này và được dẫn vào một thời đại mới, thời đại thiên hi niên (Phil. 2:12-16; Hê. 11:7; Mat. 24:37-39; Lu. 17:26-27).

III. Sản phẩm tổng kết và chung cuộc của ân điển Đức Chúa Trời trong gia tể Ngài là Thân thể Đấng Christ như là bài thơ của Đức Chúa Trời để là Giê-ru-sa-lem Mới, tức sự tổng kết về sự công chính của Đức Chúa Trời trong trời mới và đất mới; sự phong phú của chính Đức Chúa Trời để chúng ta vui hưởng thì vượt quá mọi giới hạn và sẽ được bày tỏ công khai cho đến đời đời—Êph. 2:7-10; 2 Phi. 3:13; Khải. 22:21.